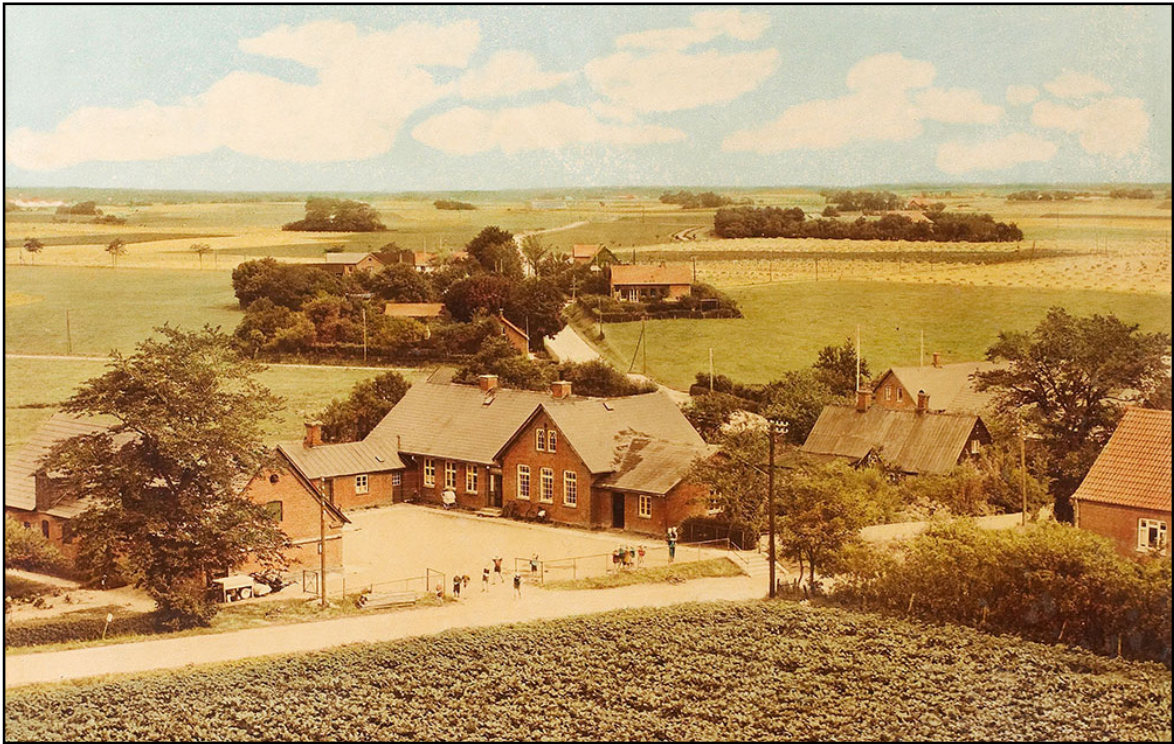

Røgen - Farre Lokalhistoriske Forening

Farre Byskole 1956

Aarskrift 2016

Røgen Farre Lokalhistoriske Forening har lokaler på 1. etage i Farre Forsamlingshus på Vandværksvej i Farre .

Mail: lfh@medieskolerne.dk
roegenfarreakiv@gmail.com

ARKIVET HOLDER ÅBENT fra kl. 19-21
den 2. mandag i måneden, og ellers efter aftale.

Formand:	Lars Hegndal Mail: lfh@medieskolerne.dk	21 43 74 06
Næstformand/ referent:	Ulla Petersdatter Eriksen Mail: ullaeriksen@gefiberpost.dk	21 27 67 82
Sekretær/ Redaktør:	Birgit Bach Mail: tagebach@adslhome.dk	21 84 09 45
Kasserer:	Peter Schouborg Mail: schouborg@hgffhammel.dk	60 83 52 88
Bestyrelses medlem:	Ole Jensen Mail: veragreve@gefiber.dk	86 96 81 61
	Niels Byriel Mail: nielsbyriel@gmail.com	30 69 56 66
	Brian Due Mail: mxm@sol.dk	28 11 99 69
Suppleanter:	Viggo Egeriis Lauritzen	86 87 13 29
	Ella Hansen mail: farreturist@gefiber.dk	86 96 80 03

Eventuelle besøgende uden for åbningstiden, er velkommen til at kontakte et af bestyrelsesmedlemmerne. Vi kommer gerne og åbner.

Indholdsfortegnelse 2016	Side
Hvad rørte sig i sognet i 1866	10
Caroline Henriette Jensen og Alexandra Sophie Bache	14
Peder Christian Sørensen	16
Farre Byskole 1890 - 1972	22
Jørn Petersen født i marts 1944, fortæller om sin barndom og skolegang i Farre	37
Den fattige hedebonde i Klintrup	42
Hammelbanen 1902 - 1956	49
Ane Margrethe Lauridsdatter, Røgen	67

Indholdsfortegnelse 2015 1. del	Side
Hvad rører sig i Røgen - Sporup sogn år 1865	10
Farre Turistbusser	14
Artikel om Caroline Henriette Jensen - Thora Esche	
Emilie Nina Bache - Sophie Alexandra Bache	28
Fortsætter i 2. del på side 4	
2. del:	
Fortsat artikel om Caroline Henriette Jensen - Thora Esche	
Emilie Nina Bache - Sophie Alexandra Bache	04
In memoriam - Arne Lambertsen	21
Sølvstengårdens historie	26
Niels Peter Nielsen, Sølvstengården. Fortæller om sin far Christian Peder Nielsen	33

Indholdsfortegnelse 2014	Side
Hvad rører sig i Røgen - Sporup sogn år 1864	10
"Politisk Lommebog til Hvermands brug i daglige forefaldende Håndteringer, samt modebog"	21
Giftmord i Farre	22
Carl Rømer Bache	30
Fra "folkelige Saaskrifter for By og Land" 1877-1879	
Middel mod Hugormbid	66
Farre overbefolkes af storke - af træ	67

Indholdsfortegnelse 2013	Side
Hvad sker der i Røgen i 1863	10
Dannebrogordenens Hæderstegn	16
Dannebrogsmanden Peder Christian Sørensen	17
Historien om Anton Marius Jensen, der grl. Farre Møbelfabrik	23
Røgen Forsamlingshus	41
Semine Jørgensen og Niels Laursen, Røgen	59

Indholdsfortegnelse 2012	Side
Hvad rørte der sig i Røgen – Sporup sogne, år 1862	09
Skolehistorien i Farre 1939	22
Erindringer for mejeri og landbrugsliv i stenalderen	30
En rejse fra København til Salt Lake City i 1865	37
Klintrup Vestergård, Røgen	44
Slægten på Klintrup Vestergård	45
Gjern-erne i Klintrup	49
Mindetale	50
Signe Gjærns 50 års fødselsdag i 1975	55

Indholdsfortegnelse 2011	Side
Hvad rørte der sig i Røgen – Sporup sogne, år 1861	09
Pind'erne i Oustrup Gaarde	17
Kalkmøller?	35
Naar det regner på Præsten	45
Livet på landet omkring 1926	49

Indholdsfortegnelse 2010	Side
20 års jubilæum	09
En stor sorg og et stort savn	11
Farre bageri, Gl. Skanderborgvej 119	14
- Carsten Munk fortæller, om det at have en opvækst som "bagerdreng" i Farre:	15
Høstgilde i ældre tid	19
10 dødfødte børn	23
Byen var vores reservat	27
- Byen som reservat	27

- Arbejdsliv gav børneliv	29
- Et frit børneliv	31
- Lege og aktiviteter	32
- Årets højtider	35
- Julstræsfesten	35
- Nytårsaften	36
- Fastelavnsfesten	37
- Sportsfesten	38
- Opbrud og forandring	39
Potteskår, Skjørringvej	41
Børnene leger	45
Gamle billeder fra Røgen og Farre	50

Indholdsfortegnelse 2009	Side
Historien om en platte	13
Jens Peter Villumsen levnedsbeskrivelse	19
Arbejdskalender for landhusmøderne	25
Bronzealderen	31
Detektørsøgning ved Oustrupgård	36
Boet efter madame Hansen	41
Barselsskikke i gammel tid	49
Vanskelige fødsler i Røgen og Sporup Sogne i 1805-1812	54
Falder i 3-årskrigen	63
Dramatiske brande i Farre	67
Holger Pind - Arkitekten fra Røgen	73

Indholdsfortegnelse 2008	Side
Faldet i 3 års krigen	11
Færdselsregler 1915	17
Fæstebonden, Thøger Nielsen, Røgen Sogn	19
Gamle Skaffervers	31
Slægten Bjørn	33
Mit ophav	45
Om runestenen i Sporup Kirke	56
Murer Søren Klintrup	58
Jagtrekler	62
Kirkegården	64
For 100 år siden	68

Indholdsfortegnelse 2007	Side
Af troldsmandsbogen "Cyprianus"	9
Grænsekommandoen	14
Oksbøllejren	20
Til Kongen	22
Jens Stolde Pedersen, Skjørringvej 75, Farre hede	26
Strafferammer efter straffelovene: 1683—1866	28
For 100 år siden	33
Drengen i Røgen præstegård	42
Hr. Søren Ottosen Grønbech, Røgen præstegård	44
Hvor blev hun af?	51

Indholdsfortegnelse 2006	Side
Find din slægt, og gør den levende	8
Sognedegnen der druknede i Farre bæk	10
Med skolen i København	14
Elværker	20
Da Farre Hede fik elektricitet	23
For hundrede år siden	28
Lykkehuset, Røgen mark	36

Indholdsfortegnelse 2005	Side
Farre Savværk	7
Boligudstyknin på Højagervej	14
Den afsindige Jens Troelsen i Farre	19
Ulvejagter	24
Svin i byerne	27
Mejeriet "Skytsbjerg's" 75 års jubilæum	30
Dannebrogsmænd.	42
Lidt om vask.	46
Landmandens forårsarbejde	48
Tyendeforholdet i vor tid.	50

Indholdsfortegnelse 2004	Side
Forord	7
Ildebrand i Lyngby i 1764	8
Sommerferie af Johanne Jensen	12
Min konfirmation af Johanne Jensen	16
Min barndom af morten Peder Carlsen	20
En københavnerdrengs oplevelser	36

Indholdsfortegnelse 2003	Side
Natmænd / rakkere	7
Den forældreløse Granslevpige	19
Oversigtstavle	30
En beretning om Jens i engen	32
Aksel Petersen, Farre	37
Min Skoletid	44
Da en 100 kroneseddel forslog noget	50
Portræt af Sporup Kirke	52

Indholdsfortegnelse 2002	Side
Forord	7
Anker Jensen fortæller	8
Lynbrand i Farre	16
Wistoft og hans forgænger	21
Fugleskydning	22
50 år som vognmand	25
Johanne Grøn	29
Luthers Minde Farre Loge	30
Drikkevaner i det 16. århundrede	30
Tilbageblik i det gamle Røgen Sogns historie	34
Fattiges kår i 1840	38
Fattighus i Farre	42
Brev fra Greven	43
Nyt fattighus i Røgen	45
Haven gennem tiderne	47

Indholdsfortegnelse 2001	Side
Anders Bondes slægt	7
Sejer Andersen Bonde	11
Anders Bondes slægt, anden del	17
To koner	24
1891 i dagbogen	30
Hovedgården Farregård, anden del	31
Køer er ikke bare malkemaskiner	36
En spøgelseshistorie	36
Mads Muurmester i Farre	37
Vådeskud på Valborgaften	48
Og så til noget helt andet	50

Indholdsfortegnelse 2000	Side
Skifte efter Mickel Andersen Gjesager, Klintrup Vestergård 1817	7
Vandløbssagen i Røgen-Sporup kommune	17
Drengestreger	20
Provst Johan Jessen og hans sønderjyske afstamning	21
Gjern herreds tingbog, Farre Bys vide	24
En 16-årig fæstemø fra Farre	26
Jørgen Greisen til Løvskovlund i Farre	37
Udviklingen i skolerne Almue-undervisning-skoler	42
Mormonerne fra Damagergård i Farre	51

Hvad rørte sig i sognet i 1866

Ifølge aabent brev af 12. mai d.A (1866) og efter forudgåenden Bekjendtgørelse ved Kirkestevne de forudgaaende 2 Søndage, samt efter Bekjendtgjørelse ved Skolerne o.s.v. var et møde i Røgen skole d. 1. Juni, for at vælge 2 Valgmænd til det nye Landstingsvalg d 23. juni 1866 i Horsens. Da Røgen og Sporup sogne har 179 valg berettigede, har de at vælge 2 Valgmænd. De fleste stemmer faldt på Gaardeier Niels Poulsen, Røgen , med 24 stemmer og Gaardeier Niels Pedersen Lyngholm, Farre med 23 stemmer, desuden havde Sognefoged Rasmus Jensen 5 stemmer og Gaardeier Søren Bak, Oustrup og Søren Østergaard hver 1 stemme. De to første blev altså valgte til Valgmænd ved Landstingsvalget herfra. Desuden valgtes til at møde som Medlem af Valgbestyrelsen ved Folkethingsvalget d. 4 juni i Skanderborg Sogneforstander Peder Mikkelsen paa Røgen Mark.

C.H. Hubner, Jens Pedersen, Jens Christensen, Jens Andersen, Niels Pedersen, Peder Mikkelsen.

Ifølge Indstilling herfra af 27 februar til Jordboniteringsmænd og Forligsmælere i tyendesager for de kommende 3 aar, nu af Amtsraadet under 9. marts approberet samme, nemlig:

a. Til Jordbonnitetsmænd:

Gaardeierne Niels Poulsen i Røgen og Niels Lyngholm i Farre

b. Til Forligsmænd i Tjenestesager:

Gaardeierne Niels Poulsen i Røgen og Jens Nielsen i Lyngby

1866 d. 5. oktober. Ifølge aabent brev af 3. august d.A. og forudgaaet lovlig bekjendtgjørelse ved Sogdenes Kirker de to foregaaende søndage, blev under datum i Røgen Skole afholdt et almindeligt Valg paa en Valgmand for Røgen-Sporup Sogneforstanderskabskreds ved det 18. dennes i Horsens afholdte valg til Landstinget. Ved opgiørelsen af de Mødtes afgivne Stemmer faldt de fleste på Gaardmd Niels Poulsen af Røgen, som derfor blev valgt og tildelt Valgbrev. Tillige valgtes Sogneforstanderen Gdmd.

Peder Mikkelsen af Røgen til medlem af Valgbestyrelsen i Skanderborg d.12 dennes.

1866 d. 22. november var der et Sogneforstanderskabsmøde i Præstegaarden, hvorved forhandlede:

a.En skrivelse fra Birkecontoiret af 12 . dennes, som cirkulerede, fremlagdes og denne indeholdt en Skrivelse fra Amtet under 7.f.M, hvori meddeles, at ifølge trufne Bestemmelser betræffende Udnævnelser af nye Brandfogeder, hvilket bliver Entledigelse og Udnævnelse af nævnte Bestillingsmænd at foretage 2 Gange om Aaret, 1. januar og 1. juli, saaledes at såfremt vedkommende ikke absolut er forhindret maa han vedblive i Bestillingen til bemeldte terminer.

b. Endvidere var den enfoldige Pige Karen Marie Sørensen kommen atter på fattigvæsenet. Hun var fæstet bort til Rasmus Pedersens enke i Sporuphuse, men da hun havde en daarlig fod vilde Enken ikke have hende, og hun vilde da heller ikke være der. Fattigvæsenet har derfor i dag kommen til Accord med Gaardmand Jørgen Sørensen i Farre om at tage hende, mod at ifald hun snart – efter en 8 dage- bliver således at hun kan være ovensenge, og vedblive at være nogenlunde rask, skal han foruden kost o.s.v. give hende 8 rd. for Aaret fra d 1. novbr. d.A. Hvad gammel linned der går til Benet, skal hun eller Fattigvæsenet sørge for, samt medicin og lægehjælp.

C. Hubner ,Peder Mikkelsen, Niels Pedersen, Jens Pedersen, Jens Christensen, Jens Andersen

1866 d. 11. December var et sogneforstanderskabsmøde/det store møde/ i Præstegaarden for at lægge ligningen og Forsørgelsesplanen for 1867.

1.Mødte Væver Peder Christiansen i Farre og klagede over, at saalænge Konen var syg i sit Been, kunde hun intet fortjene og kostede en Deel til salve o.s.v. Han bad derfor om midlertidig Understøttelse af Fattigvæsenet-Blev tilstået 2 skp. Rug og 2 skp Byg, 3 mk i Penge hvert Qvartal samt 6 mk i Tilmad af Hvert Sort.

2.Niels Jespersen i Klintrup, som faaer nogen Ophold hos Gaardmand Pe-

der Lyngholm, Farre Mark, i alt 6 ½ skp. Rug, 6 ½ byg og to læs tørv leveret. Der blev bestemt, at han, med dette Ophold iberegnet, skulde have aarlig 1 Td Rug, 1 Td byg og 2 rd om Aaret, samt i Tilmad 8 mk.

3.Sadelmagerenken, Ane Jensdatter mødte i anledning af Datterens Søn, og forlangte Understøttelse. Barnet var tilstaaet midlertidig 1 td rug, 1 td byg aarlig i henrunden Tid uagtet Moderen boer i Galthen Sogn. Hun hedder Ane Marie Sørensen, er givet med en Svensker Søren Berthelsen og har boet i over 5 Aar i Galthen. Barnet hedder Peder Knudsen Pedersen født i Farre den 24. juli 1858. Sagen skulde indstilles til Galthen Kommune.

4.Karen Nielsdatter, som har 3 Børn på Fattigvæsenet og som tjente i Randers, er kommen igien til Sognet. Hun vil ikke tjene, men fra 1. Mai leie en stue i Farre, og ønsker da de 2 Børn, som ere hos Mathias Rasmussens Enke/see fattigprotokol/ mod en aarlig betaling af 1 td korn af hver sort rug og byg og 32 Rd om Aaret, og da selv sørge for alt.

5.Jacob Dik mødte ikke og blev derfor ikke ansat. Desuden mødte Hjulmd. Niels Pedersen fra Farre og klagede over at han var ansat for høit i Formue og Lejlighed. Sogneforstanderskabet fandt Klagen ubillig, men han blev dog nedsat i Fattigskat ¼ portion.

Den øvrige Forsørgelse som i fjor og Ligningen ansattes til 5 mk pr td. Hartkort og Korn som i fjor.

Endvidere en skrivelse fra Peder Laursen, Farre som bad om på grund af Helbred at fritages for sin Bestilling som Brandfoged. I hans sted blev indstillet fra 1. Januar 1867 Bødker Murer Peder Tind/Andersen i Farre. Formueligningen lagdes, see Listen.

C.H. Hubner, Jens Pedersen, Jens Andersen, Peder Mikkelsen, Jens Christensen, Niels Pedersen, Knud Nielsen.

Ved sammen møde blev endvidere forhandlet, om hvorledes det skulde forholde sig til Betalingen til Rye Randers Landeveien gennem Farre, hvortil Sporup Sogn nu efter Amtets opgiørelse, og efter den er istandsat og overtaget af det offentlige, har at betale 1020 rd. 70 sk, deraf 1/3 strax og resten i 2 terminer, 1. April og 1. Oct. 1867. Ligningen var affattet af Sogneforstanderskabet på beboerne af Farre og Sporup/nemlig Sporuplund og Sporuphuse/ deres Hartkorn, samt af den Parcel, som M Høier har

på Farre Mark, da der skal være en ældre Bestemmelse, hvorefter Lyngby har sit eget Veivæsen og selv vedligeholder Veiene på Byens Grund. Der- til synes også at tyde, at bemeldte Lyngbyes Beboere ingen veiskifte har havt på den nu af Amtet overtagne Deel af Rye Randers Vei, som gaaer giennem Farre; men derimod har i Farre og Sporuplund og Sporuphuse hver Hartkorneier havt hver sit vejskifte derpaa, som de nu er fritagne for. Desuden, da ifjor Broen i Skellet mellem Farre og Lyngbye på Lyngbye Kierkevej var under reparation maatte Lyngbye betale den halve omkost- ning derved, og ikke efter Hartkorn fordelt på hele Sognet. Sogneforstan- derskabet er derfor af den formening, at Farre og Sporups Beboere Intet har at fordre af Lyngby med hensyn til bemeldte Rye Randers Landevei, som ogsaa at i paakommen Tilfælde Farre og Sporuplund og – huse Intet har at yde til Veivæsenet hverken med hensyn til Penge eller Arbejde for hvad der skal foretages ved Veiene over Lyngby grund, men at for Frem- tiden sørge for sine egne Veje.

C.H Hubner, Jens Christensen, Peder Mikkelsen, Knud Nielsen, Jens Pe- dersen, Jens Andersen, Niels Pedersen

Caroline Henriette Jensen og Alexandra Sophie Bache

af Lars Hegndal

I Årsskrifterne 2014 og 2015 var der nogle artikler om forskolelærerinde ved Forskolen i Røgen, Caroline Henriette Jensen og hendes plejedatter Alexandra Sophie Bache. Det lykkedes mig at finde et par fotos af Alexandra Sophie fra USA, hvortil hun emigrerede i 1913, men det var fotos af hende i en moden alder. Og et foto af Caroline Henriette Jensen lykkedes det mig ikke at finde, selvom jeg søgte ihærdigt og havde rettet henvendelse til mange. Heldigvis vendte en af disse kontakter, Johannes Bredahl, tilbage til mig for ganske nylig. Han er i familie med Caroline Henriette Jensen og var kommet i besiddelse af de to fotos der her bringes.

Fotoet herover er udateret, men er formodentligt fra 1906, hvor Alexandra Sophie bliver konfirmeret den 22. april. Hun var da 16 år.

Foto på næste side: Caroline Henriette Jensen med sin søsters børn, Ingeborg og Johannes. Fotoet er fra 1892. Bemærk at det er taget i Struer. På det tidspunkt var Caroline Henriette Jensen lærerinde i Karby på Mors.

I 1890 boede familien Bache i Struer, så måske kendte Caroline Henriette Bache-familien på det tidspunkt - og måske var det derfor, at først Emilie Nina Bache kom til Røgen, i 1899, og derefter lillesøster Alexandra Sophie i år 1900. Hun var da 10 år og hendes forældre var begge døde 3 år tidligere.

Peder Christian Sørensen

Af Lars Hegndal

I Årsskriftet 2013 bragte vi en artikel om Peder Christian Sørensen, der var født i Farre, deltog i krigen 1864, blev landmand, først i Voel og derefter i Røgen, hvor han døde i 1930 i en alder af 93 år.

Der henvises til denne artikel vedrørende Peder Christian Sørensens slægt og øvrige andre informationer.

Arkivet er imidlertid kommet i besiddelse af flere interessante avisudklip og fotos takket være Anders Post, der er en efterkommer til Peder Christian Sørensen, som bringes her.

Peder Christian Sørensen overtog svigerfaderens gård "Stensballegård", Toustrupvej 80.

Fotoet er ganske givet taget i forbindelse med hans 90 års fødselsdag. I artiklen står der at han to år tidligere fik tildelt Dannebrogskorset, "som han med Stolthed bærer".

Foto af Peder Christian Sørensen fra krigen 1864.

Thv. Grdjr. P. Kristian Sørensen,

Røgen, fylder den 19. Maj 90 Aar. Han er født i Farre 1839, blev indkaldt som Rekrut til Infanteriet i Kiel 1861, hvor han var Soldat i 18 Maaneder. I Novbr. 1863 blev han indkaldt til Krigstjeneste og var med paa Vagtposterne ved Dannevirke i de kolde Vinternætter. Han var med »paa Retiraden« fra Dannevirke mod Sønderborg og fortæller gerne om de haarde Strabadser, de maatte døje paa Tilbagetoget, især da de ofte af den tysksindede Befolkning blev taget imod med Haan og Foragt. Sørensen har været med ved mange Smaafægtninger, men den haardeste Dyst, han var med til, var paa Dybbøl den 17. Marts.

Efter Krigen blev Sørensen gift og fik en lille Gaard i Voel, hvor han boede i 10 Aar, men flyttede da til Røgen og overtog sin Hustrus Fødeggaard, hvor han endnu bo'r. Han har været gift to

Gange, med sin første Hustru var han gift i 22 Aar, og med hende havde han 9 Børn, 5 Sønner og 4 Døtre; med sin anden Hustru, der døde for tre Aar siden, holdt han Sølvbryllup.

For et Par Aar siden havde Sørensen den store Sorg, at tre Sønner døde i Løbet af et Aar. De efterlader sig alle Enke og flere Børn. Nu bo'r han hos sin Svigerdatter i den gamle Gaard, hvor han sikkert faar en god og trofast Pleje.

Som Billedet viser, er han og-

saa i Virkeligheden ret en Type paa en gammeldags stout Bonde-
mand. Endnu gaar han ofte sin Tur den halve Kilometer ind til Byen og forretter Smaaærinder hos Købmand og Haandværkere. For to Aar siden blev han tildelt Dannebrogskorset, som han med Stolthed bærer.

Vi ønsker den gamle Hædersmand hjertelig til Lykke med de 90 Aar.

“Stensballegård” i vintervejr. Man genkender tydeligt Peder Christian Sørensen th. med det karakteristiske, hvide skæg

Peder Christian Sørensen og hans anden hustru Ane Marie Jensen. De blev gift i 1891. Peder Christian mistede sin første hustru Mette Marie Rasmussen - med hvem han var blevet gift 28. oktober 1866 i Røgen Kirke - i 1889.

Foto fra Stensballegård. Årstallet for fotoet kendes ikke.

Yderst til venstre ses Peder Christian Sørensen og hans anden hustru Ane Marie Jensen står i midten i sort tøj. Hvem de andre er vides ikke.

Udsnit af ovenstående foto. Peder Christian Sørensen nederst tv.

Den gamle Veterans Jordefærd.

Den sidste paa Skansen i Røgen Sogn.

H a m m e l.

I Gaar jordedes fra Røgen Kirke den gamle Veteran og Dannebrogsmænd P. Chr. Pedersen under meget stor Deltagelse fra Sognets og Egnens Side.

Ved Middagstid samledes i Hjemmet paa Røgen Mark et stort Følge for at vise den afdøde Veteran den sidste Ære.

I Følget saa's den gamle Veteran og Dannebrogsmænd S. Damm fra Toustrup. Desuden var Forsvarsbrødrene fra Hammel mødt med Foreningens og den gamle Vaabenbrøderforenings Fæner.

Da Følget var samlet, blev Kisten baaret ud i Gaarden, og efter Salmen »Jeg lever og véd, hvorlænge fuldtroet«, talte Læreren Hansen, Røgen, varmt og indtrængende om den Afdøde, som var den sidste af Kommune's Veteraner. P. Chr. Pedersen havde ejet et Jernhelbred, og dette i Forbindelse med, at han her i sin Svigerdatters Hjem havde haft det saa godt og nydt en kærlig Pleje, havde gjort det muligt for ham til det sidste at bevare sit gode Humør. Er Historikerne end uenige om, hvem der maa bære Skylden for vor sidste ulykkelige Krig — Politikerne eller Krigsledelsen — saa er alle dog enige om, at ingen har kæmpet saa tappert som de danske Soldater ved Dybbøl. De

gjorde Danmarks Sag til deres og satte Livet ind derfor. Vi, som er tilbage, vil sige P. Chr. Pedersen Tak for denne Indsats, og vi vil ære hans Minde og udtale Haabet om, at han maa naa frem til den store Brigade hos Gud.

Man sang Salmen »Min Jesu glad, mit Hjerte fro«, og Kisten blev sat paa en Rustvogn, der, forspændt med Gaardens Heste førte den gamle Hædersmands Støv til Røgen Kirke.

I Kirken opstillede de Hammel Forsvarsbrødre en Æresvagt ved Kisten, og her talte Provst Wistoft smukt og højtideligt om den Afdøde som den sidste paa Skansen fra disse Sogne, som havde kæmpet under Dannebrog for vort Fædrelands Sag. Han havde jo paa Dybbøl kæmpet i Skanserne Nr. 1 og 2 under Ancker og Castenskjold, og hans Liv var ligesom en Traad, der knyttede os til Fortiden. Den gamle Veteran havde levet under 6 Konger, og meget havde han set og oplevet. Videre talte Provsten over de Ord i Davids Salme, »hvilken der staar: »Et Menneskes Dage er som Græs, der blomtrer paa Marken; naar en Storm gaar hen over det, visner det«. En lille Stund lever vi Mennesker for at blomstre og gøre vor Indsats. Det er givet os at leve et Liv, som bærer al Himlens Herlighed i sig, at leve det saaledes, at vi kan finde Vej til ham, i hvem Livets

evige Kilde springer, som Dødens Sejr aldrig skal overvinde.

Den gamle Veteran, ved hvis Baare vi er samlede, var et re- deligt og sanddru Menneske. — Vejret har ogsaa faret hen over ham; men Gud var i Vejret. Han har fulgt sine 2 Hustruer og 4 af sine Børn til Graven. Meget er visnet og blegnet i hans Liv, og vi bør tro, at han har for- staaet Alvorsstunden, saa han med Frimodighed har kunnet lægge sig til Hvile. Vi siger ham nu Farvel, og Tak for den Indsats, han gav i sine unge Aar, for den Kærlighed og det Fædrelandssind, han viste, da han kaldtes til at forsvare Fædrelandets Sag. Han har ogsaa mærket, at der var varme Hjer- ter, der bankede ham i Møde og takkede ham i Ærbødighed for Daad, Troskab og Fædrelands- sind. Vi sænker Fanen over hans sidste Hvilested og bevarer Min- det om den lykkelige Mand, der havde bevaret Ungdommens Sind under de graa Haar, og som hav- de et taknemmeligt Sind for al den Godhed og Kærlighed, med hvilken hans Svigerdatter plejede ham i de sidste Aar.

Man sang Salmen »I Dødens Stund«, og Kisten bares af For- svarsbrødrene til Graven, hvor Provst Wistoft forrettede Jordpaakastelsen. De 2 Faner sænkedes tre Gange over den gamle Krigers Kiste, og den høj- tidelige Handling var endt.

Avisudklip - nekrologer over Peder Chris- tian Sørensen

Ved Graven bragte Lærer Hansen paa Familjens Vegne Følget en Tak for den udviste Deltagelse og rettede efter Op- fordring af den Afdødes Børn en hjertelig Tak til Svigerdatteren, Fru Marie Sørensen, for det kær- lige og gode Hjem, hun gennem Aarene havde skabt for deres Fader.

Og mens Røgen Kirkes Klokke sendte sine dybe, rungende Toner ud over Egnen, skiltes det store Følge.

Stuttelig bragte Slagtermester Weng den afdøde Kriger en Tak fra Forsvarsbrødrene i Ham- me.

En af Hammelegnens sidste Krigs- veteraner, P. Chr. Sørensen, er i Gaar Morges død i en Alder af omkring 92½ Aar. Sørensen var født i Søren Jørgensens Gaard i Farre. Han gjorde Felttoget med i 1864 og var blandt andet med ved Dybbøl. Da han vendte hjem igen, overtog han den Ejendom ved Rø- gen Mark, hvor han nu er død. Han var en flittig og stræbsom Mand, der var veldigt i Sognet. I sit lange Liv havde han saa godt som aldrig været syg; kun i de sidste 14 Dage var han sengelig- gende. Han har været gift to Gange, og i det første Ægteskab havde han 8 Børn, hvoraf to Søn- ner og to Døtre overlever ham. En Søn bor i Vejerslev, og den anden er Smed paa Statsbanernes Værk- sted i Aarhus. For en Del Aar siden overdrog han Ejendommen paa Røgen Mark til en Søn, der se- nere er død. Den drives nu af En- ken, hos hvem den gamle Veteran

Farre Byskole 1890 - 1972

Skrevet af Lars J. Helbo

Mange mennesker har svært ved at tids- og stedfæste deres første erindringer. Måske ved man ikke med sikkerhed, hvornår det var eller man er i tvivl, om man virkelig kan huske det, eller det bare er noget, som nogen har fortalt. Jeg har det ret nemt på det punkt. Min første erindring er nemlig fastholdt på et billede, der hænger på min væg.

Det er et luftfoto af Farre Byskole. Der står godt nok ingen dato på det; men foran køkkenvinduet står min lillebrors barnevogn og i baggrunden står jeg i travet på Kulbjerggårdens mark. Dermed kan det kun være taget i august 1956, da jeg var 2½ år gammel.

Farre Byskole, luftfoto fra høsten 1956. I skolegården bette klasse, yderst til højre enelærer Aage Helbo.

I skolegården står skolebørnene og kigger op mod fotografens flyver, og længst til højre ses min far, lærer Aage Helbo med mig på armen. Jeg hu-

sker, at vi var inde i klasseværelset, da flyveren kom hen over i lav højre, og alle styrtede ud i skolegården. De sagde, at vi skulle kigge op på flyveren, hvilket var ret umuligt, da fotografen skulle have solen i ryggen. Jeg husker også, at jeg ikke helt forstod meningen med det. Så usædvanlig var en flyver jo heller ikke.

I min erindring var børnene ret store; men sådan som solen står, må det have været en eftermiddag og dermed har det været borte klasse. Den omfattede første til tredje årgang og de gik i skole fra 12 til 15 hver dag fra mandag til lørdag. Fjerde til syvende årgang gik så i store klasse, og de kom om formiddagen fra 8 til 12. Min far var ansat som enelærer, så han underviste 42 timer om ugen, og med tre eller fire årgange i klassen var der i høj grad tale om differentieret undervisning. Det var helt normalt, at have diktat med en årgang, regning med en anden og læsning med en tredje – samtidigt.

Det vides ikke præcist, hvor længe, der har været skole i Farre. I folketællingen 1787 ses en Nicolai Havenstrop, som "holder Skohle". I 1801 er der derimod hverken lærer eller skoleholder. Efter den første skolelov af 1814 ansættes Poul Gam som skolelærer og kirkesanger. Han er der til sin død i 1857. Han var altså byens lærer i mere end 40 år.

Efter ham kommer Johannes Hansen Thiesen, som dør i 1871. Det var ret tragisk. Hans kone var død godt et år tidligere og ved sin død efterlader han seks mindreårige børn. Den næste lærer i byen var så Hendrik Kristian Hofmann.

Dødsannonce for lærer Thiessen, den 17. maj 1871.

Gam, Thiesen og Hofmann var alle ansat i den gamle skole, som lå oppe midt i byen på matrikel nr. 1, ved siden af mejeriet, hvor Villy Jensen senere havde tømrerværksted. Forholdene var ikke de bedste. I 1882 nedsatte regeringen en kommission, der skulle *tilvejebringe Oplysninger om mulige sanitære Mangler i Ordningen af Skolevæsenet og til at fremkomme med Forslag til saadannes fremtidige Forebyggelse*. Kommissionen besøgte mange skoler rundt i landet, de var bl.a. i Farre, og her fandt de mange af de søgte mangler. Farre blev faktisk fremhævet som noget af det værste, de havde set:

Røgen-Sporup ønsker at yde 200
Kr. til de Fattiges Kasse, 500 Kr. til Farre
Privatskole, 100 til Farre private Pige-
skole, 50 til Skolepenge til Læreren, 34 til
do. til Lærerinden, 19 til do. til Læreren i
Røgen Friskole, 10 til Skanderborg Børne-
hjem og 200 til Kommunens Sygekasse.

Referat fra Skanderborg amtsråds møde i februar 1886 med Røgen-Sporup kommunes ønsker til udgifter.

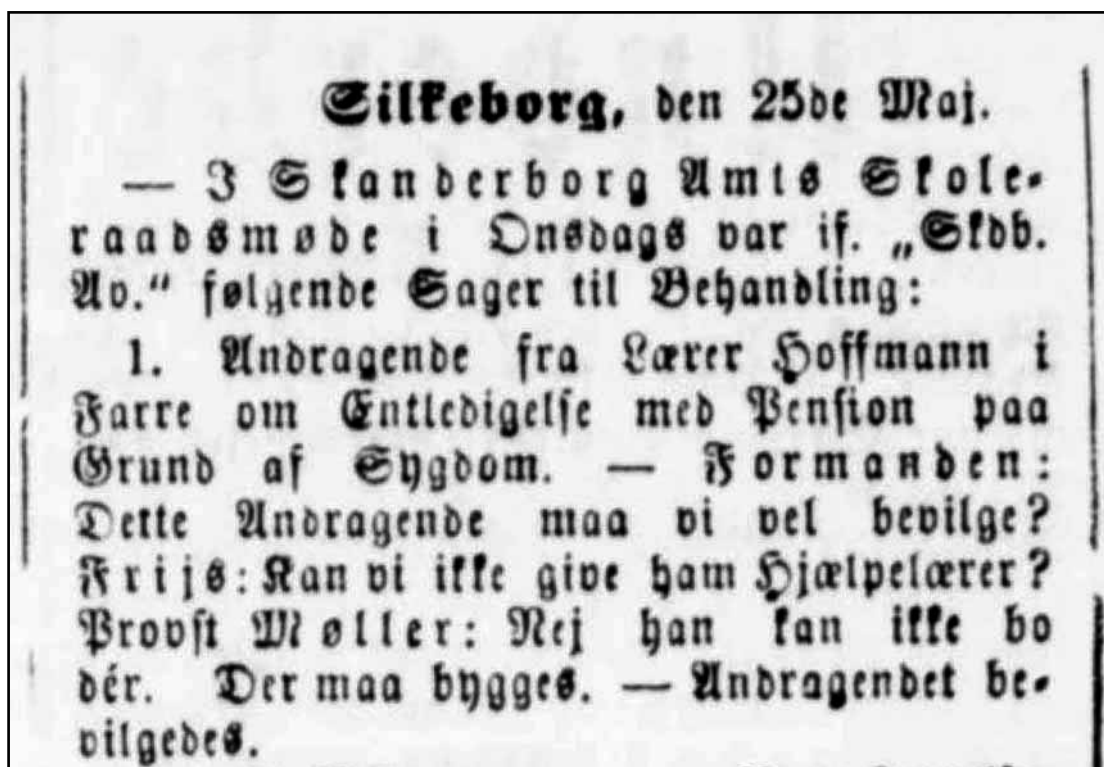
"Farre Sogneskole ligger lavt, ved Foden af en Bakke og lider derfor af Fugtighed. Staldrum, Mødding og befærdet Landevej findes lige tæt ved Skolen. Baade Præst og Lærer klagede over de bedrøvelige Forhold. Da den gamle forfaldne Bygning er for lille, søger Kommunen at unddrage sig Opførelsen af en ny Bygning ved at holde private Biskoler; der findes en saadan for Dreng, og man er i Færd med at oprette en for Piger, begge med uexaminerede billige Lærerkrafter! Forstuen er lille, Læsestuen lav, Brædegulvet fugtigt og smudsigt; Kakkellovnen daarlig. Retiraderne ligger temmelig nær og de stank slemt. Renligheden var i det hele maadelig. Farre private Drengeskole var i en forfærdelig Tilstand. Forstuen er meget lille, læseværelset er lavt og ikke rummeligt nok; Dunsten i det overfyldte Rum var modbydelig. Kakkellovnen var gammeldags, forfalden og osede stærkt. Gulv, Vægge og Ruder vare smudsige og inde i Skolestuen sad Lærerens 10 Aars Datter med en spæd, skrigende Søster paa Skjødets! Lege- og Gymnastikplads findes ikke".

Lærer ved den nævnte private drengeskole var Morthen Peter Gam, som

var søn af afdøde lærer Poul Gam. Det handlede dog ikke om en privat eller friskole i moderne forstand, men snarere en delvis kommunal udlicitering af skolevæsenet. Hvert år søgte kommunen amtet om at måtte betale for den private skoles drift.

Forældrene var heller ikke tilfredse. I 1887 indgav de andragende til amtsrådet om sagen. Her besluttede man at de to lokale amtsrådsmedlemmer, grev Friis fra Frijsenborg og Byriel Jensen fra Lyngby skulle snakke med sognerådet, og forsøge at finde en løsning.

Men inden den løsning fandtes, blev lærer Hofmann alvorligt syg. Han var kun 47 år gammel, men i maj 1888 søgte han sin afsked med pension, fordi han havde brystsvaghed. Det kan enten betyde tuberkulose eller kronisk lungebetændelse. Til støtte for ansøgningen fremlagde han en lægerklæring, hvor der stod, at sygdommen hang sammen med den elendige lærerbolig. Silkeborg Avis citerede kort og fyndigt fra amtets skolerådsmøde om sagen: "Formanden: Dette Andragende maa vi vel bevilge? Grev Frijs: Kan vi ikke give ham Hjælpelærer? Provst Møller (fra Hammel): Nej, han kan ikke bo der. Der må bygges."

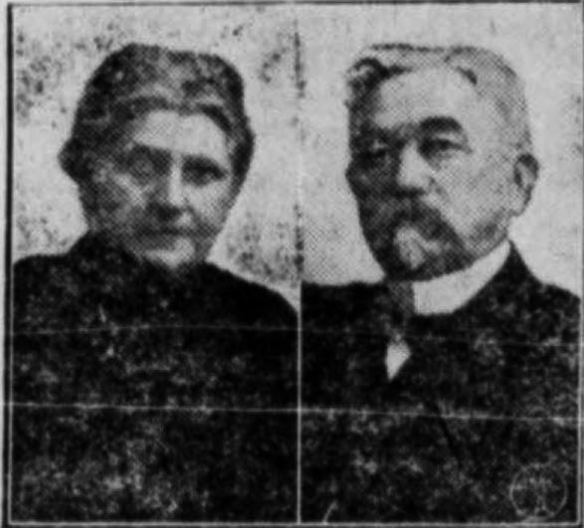
Silkeborg Avis med referat fra Skanderborg amtsråds møde i maj 1888, hvor lærer Hofmann havde søgt sin afsked.

Og sådan blev det. Da stillingen bliver slået op en måned senere, er der tilsyneladende allerede lavet en færdig plan. I stillingsopslaget står der, at skoledistriktet skal deles i to inden udgangen af 1890 og der skal opføres to nye skolebygninger. Ansøgerne har pligt til at finde sig i alle de ændringer, som måtte komme i den forbindelse.

Lærer Hofmann flyttede til Århus og i folketællingen 1901 finder vi ham i Samsøgade 12. Huset her var helt nybygget og det hjalp åbenbart på helbredet. Han fandt et job som bogholder, og det havde han stadigvæk, da han i 1916 i en alder af 77 år kunne fejre guldbryllup. Han døde i 1923.

Som afløser for Hofman blev seminarist Jens Knudsen ansat i august 1888, og derefter gik man for alvor i gang med at forbedre forholdene. Når man sammenligner med regeringskommissionens beskrivelse bare seks år tidligere, er ændringerne virkelig markante, og det sker i et forrygende tempo. Derfor er det næppe noget sognerådet har besluttet uden håndfast vejledning fra amtet eller provst Møller.

Guldbryllup.

I Morgen kan pens. Lærer, Bogholder Hofman og Hustru, Samsøgade, fejre deres Guldbryllup.

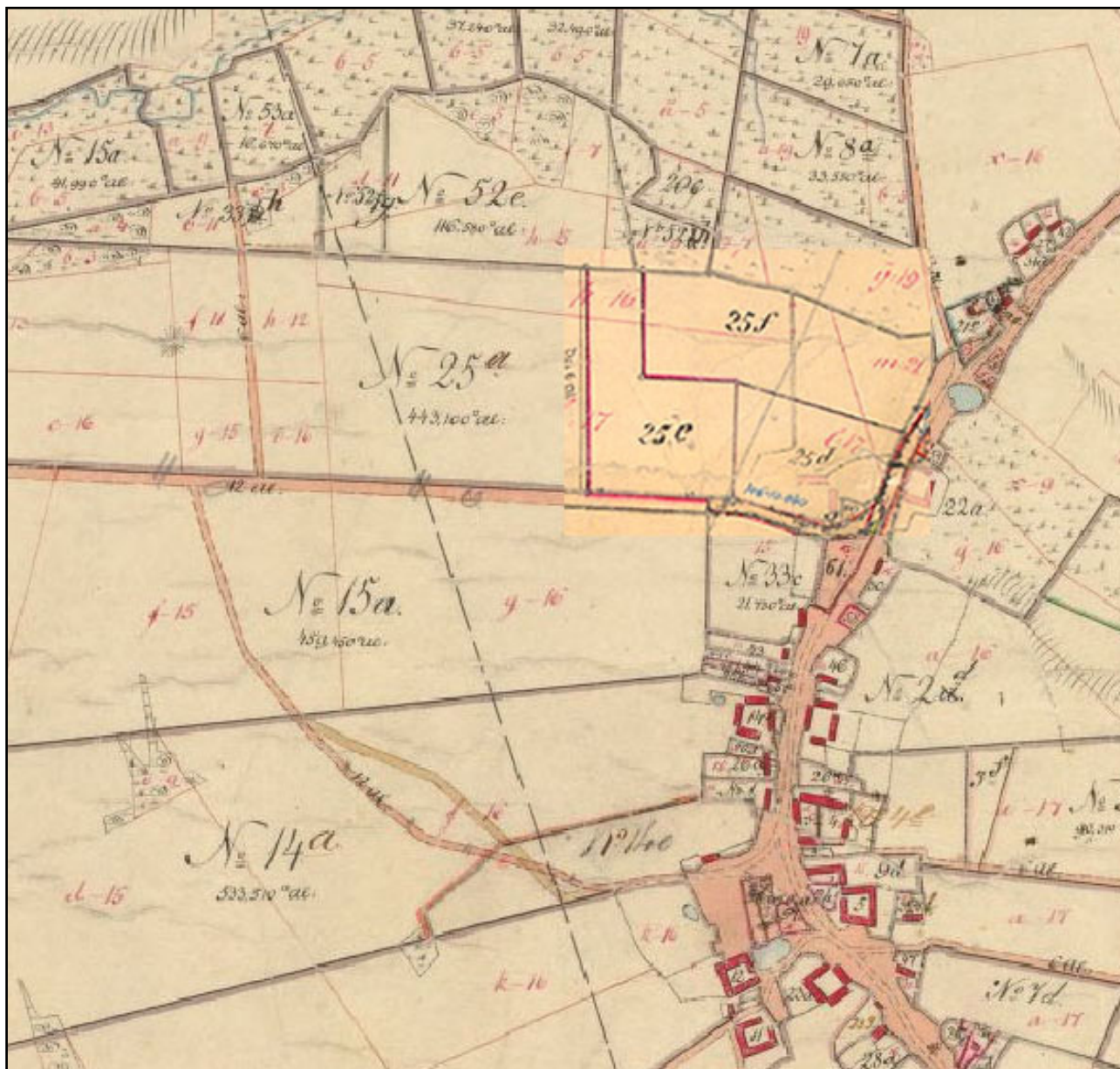
Hofman tog Eksamen i 1864 og efter et Par Aars Vikariaten kom han til Løben. 1871 blev han forflyttet til Farre og Kirkesanger i Sporup. Her var der en usund Bolig, og dette bevirkede, at han 1888 maatte søge sin Afled paa Grund af Bryst-svaghed. Efter nogen Tids Forløb kom han til Aarhus og blev Bogholder hos det samme Firma, hvor han endnu er, trods sine snart 77 Aar.

En Familiefest har man i sidste Øjeblik maattet aflyse paa Grund af et mindre Uheld, der tvinger Guldbryllupen til at holde Sengen nogle Dage.

Ægteparret har fem Børn, der alle er i pæne og gode Stillinger.

Aarhus Stiftstidende den 8. november 1916, pensioneret lærer Hofmann fejrer sit guldbryllup.

Måske har nogen i sognerådet følt sig ramt, da provsten ved skolens indvielse holdt tale og fortalte om Paulus, der havde forsøgt at bygge på anden grund, men som havde måttet give tabt. Fra en fanatisk kristenforfølger var Paulus blevet til en ivrig og nidkær Kristi discipel. Derefter formanede provsten om at holde godt fast i den rigtige retning.

Matrikelkort over Farre. Den gamle skole lå på matrikel 1 og læreren skulle over matriklerne 14, 15 og 25 for at komme til skolelodden matrikel 52. Farre Byskole blev bygget på matrikel 25d og lærer Knudsen kunne nu bruge den nye markvej lige vest for 25e.

Et af de store problemer var, at skolelodden, lærerens landbrugsjord, lå langt væk fra den gamle skole. For at komme dertil skulle læreren gå tværs over tre gårdes marker. For at afhjælpe det, købte kommunen nu næsten to tønder land på hjørnet af Gl. Skanderborgvej og Sporup Kirke-

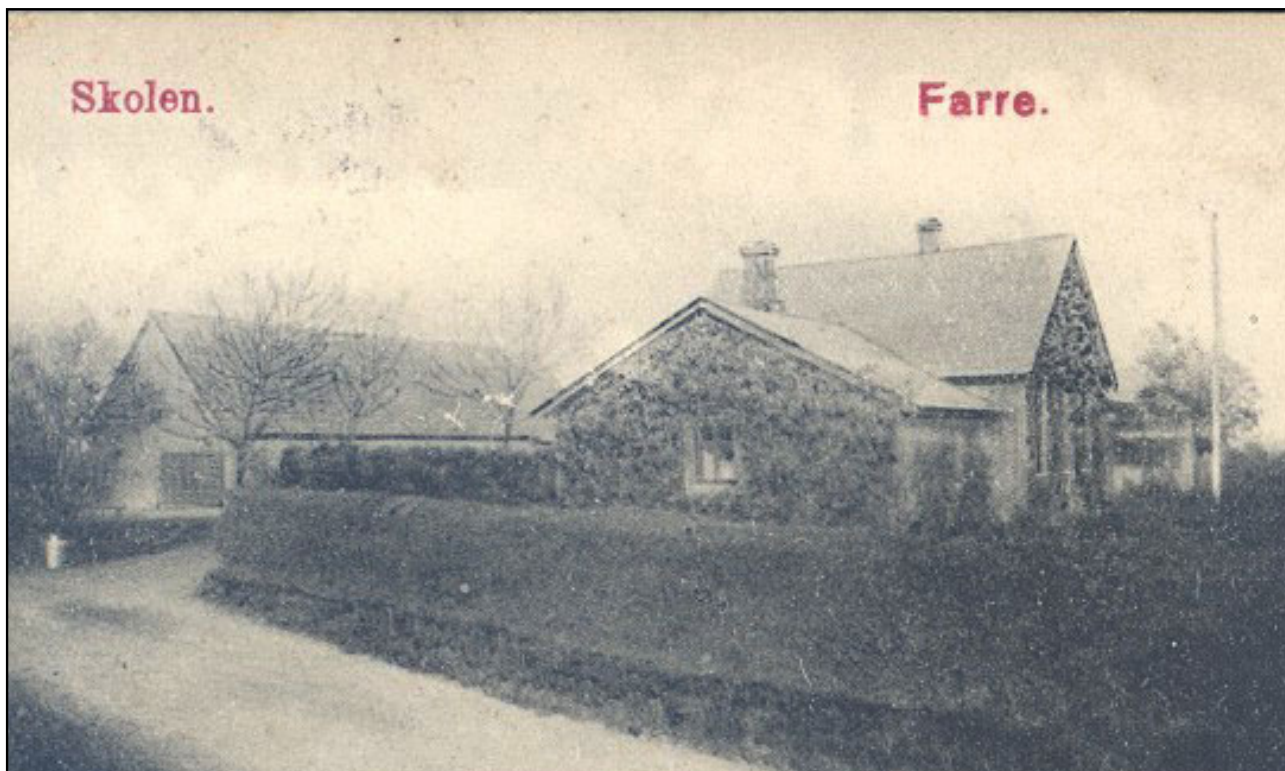
vej. Her havde Farre Hovgaard tidligere ligget, men den var flyttet ud og var blevet til Sporuplund. Jorden på den nordlige side af Sporup Kirkevej helt ind til byen tilhørte stadig proprietær Thomas Bæhr Højris, og det var ham kommunen købte grunden af. Samtidig blev der anlagt en ny markvej fra Sporup Kirkevej over til skoleloddet nærmere byen. Øst for den nye markvej blev der udstykket i alt tre matrikler. 25d blev grunden til den nye skole. 25e og 25f blev til det husmandssted, som Jens Pedersen i engen senere havde og som nu er udstykket til Skolemestervej. Tilsammen betød det, at afstanden mellem skole og skolelod blev reduceret til en tredjedel.

Forløbet omkring byggeriet fortæller også lidt om, hvor travlt man havde. I slutningen af marts 1890 blev den sidste bygning fra Farre Hovgaard revet ned og allerede den 15. oktober kunne man holde indvielse på den nye Farre Byskole. Kommunens skøde på grunden matrikel 25d er dog først dateret den 4. februar 1893, og det bliver tinglyst den 10. oktober, tre år efter, at skolen er taget i brug.

Skolen var opført som en trefløjet bygning omkring skolegården. I fløjen mod øst var der lærerbolig og klasseværelse. I samme fløj var der længst mod syd en spise- eller legestue. Her kunne børnene spise deres medbragte mad eller opholde sig i frikvartererne, når det regnede. Rummet var endda opvarmet med egen kakkelovn. Det var virkelig en nyskabelse, som ifølge Hammel Avis sikkert ville finde efterlignere andre steder.

Den vestlige fløj var til landbruget. Skoleloddet var på godt 8 tønder land. Dertil kom ifølge stillingsopslaget 2 á 3 tønder land af mindre god beskaffenhed. Endelig var der den nye grund matrikel 25d, hvoraf en del også indgik i landbruget. Tilsammen havde Jens Knudsen dermed 11 – 12 tønder land til rådighed. Det var en del af hans løn, og skulle passes ved siden af arbejdet som lærer, kirkesanger og organist.

Til brug for landbruget var der i den vestlige fløj både lade, værksted og en stald med plads til en hest, fire køer, et par grise, høns osv. Han havde altså nok at se til. I min barndom var der stadig en del, der kunne fortælle om deres skolegang hos ham. De berettede, hvordan de ofte blev sendt ud for at flytte køer eller fodre grise i undervisningstiden, hvis han ikke selv havde nået det.

Et af de tidligste billeder af Farre Byskole, formentlig taget omkring 1910. Der er stadig skorsten på legestuen. Bemærk også at lærer Knudsen har sat en junge ud til mælkekusken.

Den tredje fløj mod nord var en lav smal længe, hvor den nordlige ydervæg var bygget af kampesten. I enden hen mod lærerboligen var der baggang, halvkælder med den store tøjrulle, vaskehus med gruekedel og en stor muret bageovn Derefter kom lærerens lokum, et rum til koks og en vognport.

Jens Knudsen er den eneste lærer, der selv har drevet landbruget på stedet. Da han blev pensioneret i 1928, blev skolelodden solgt til vognmand Andreas Hansen, der skulle bruge en mark til sine heste. Det var hans forretning, som senere blev overtaget af sønnerne Artur og Tage. Tilbage blev den store nyttehave med en del æbletræer i det område, der senere blev til byens legeplads og en sportsplads på det sted, hvor Skolemestervej 2 nu ligger. Den sidste del af matrikel 25d, ca. en tønde land blev først forpagtet ud og senere solgt til Jens Pedersen i engen.

Matr. Nr.	Adkomster.	A
1.	Ships of 4 February last 10 October 1893 from Thomas B. Kiehn of the Royal Danish Commission for the 25th (28-433) Amsterdam our latest voyage to the Pacific in the of the ship of our Commission in the of the ship of our Commission in the School of Navigation at the University of Philadelphia at the Nelson last day 24 April 1894. (29-173)	

Realregister for matrikel 25d Farre by. Grunden bliver først købt længe efter, at skolen er indviet.

Knudsen havde altså embedet i 40 år. Efter ham kom lærer Magnus Vilhelm Detlef Graf. Han var født i Vigerslev på Fyn 1901 og havde i 1920'erne været først vikar og derefter andenlærer i Voldby. I 1928 fik han stillingen som enelærer i Farre Byskole, og han blev der i 26 år til han døde i 1954.

Pastor Vistoft med elever i skolens have lige før han gik på pension i 1928. Nederst til højre Aksel Petersen.

Ligesom Knudsen var Graf kirkesanger i Sporup, men han var ikke organist. Den opgave overgik til lærer Schmidt i Farre hede. Han havde heller ikke landbrug, bortset fra en gris til egen fortæring under krigen.

Til gengæld var han meget aktiv i lokalsamfundet. Han var medlem af sognerådet i 10 år og han havde en række tillidsposter i sygekasse, foredragsforening, Hammel teaterforening osv. Men det vigtigste var måske, at han var gruppefører i modstandsbevægelsen under krigen og senere delingsfører i hjemmeværnet.

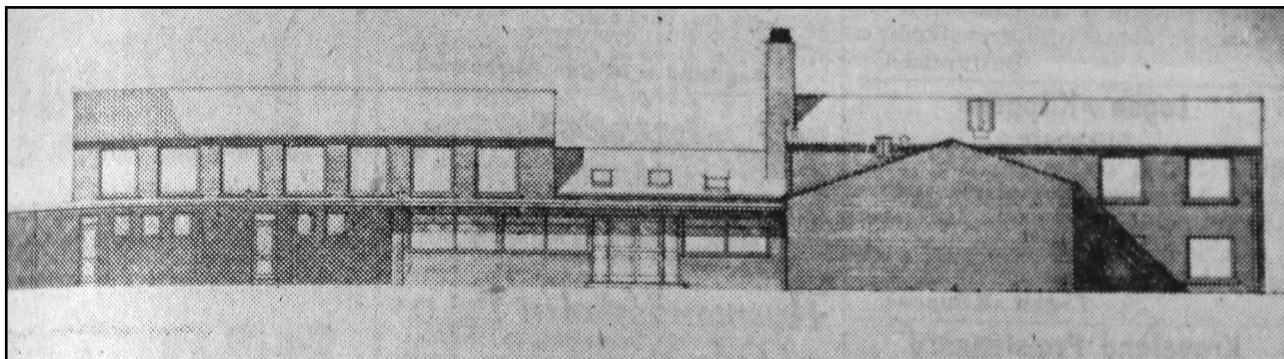
Da far blev ansat som enelærer i 1954 var han altså først den tredje lærer på stedet. Alligevel var kommunen klar til at bygge ny skole. Så tidligt som 1944 havde man købt en grund syd for byen ved siden af savværket, og man havde lavet aftale med arkitektfirmaet Lind og Hansen i Skive om at tegne skolen. Så da far og mor gennemgik lærerboligen sammen med sognerådet før indflytningen, fik de at vide, at der ikke var grund til at gøre en hel masse ud af istandsættelsen, for de skulle højst bo der i to år. Så ville den nye skole med tilhørende moderne lærerbolig stå klar.

Sådan gik det ikke, og det er der blevet talt meget om gennem tiden. Oftest er det blevet forklaret med, at Røgen og Farre ikke kunne enes om placeringen. Det er selvfølgelig en del af forklaringen; men det er langt fra hele historien.

En kommune kunne ikke bare bygge en ny skole. Man skulle have en byggetilladelse fra amtet og en materialetilladelse fra ministeriet. Det sidste var en slags rationering af byggematerialer, der skulle modvirke overophedning i byggesektoren efter krigen. På et tidspunkt fortalte amtskolekonsulenten, at der lå over 40 ansøgninger om bygning af nye skoler i Skanderborg amt. De fleste var velbegrundede; men amtet kunne i bedste fald imødekomme otte.

Dertil kom usikkerheden om, hvordan den nye skole skulle være. I 1954 vedtog man at bygge to 4-klassede skoler, en i Røgen og en i Farre. I 1957 var planerne blevet ændret. Nu ville man bygge en 5-klasset skole i Farre og istandsætte Røgen Hovedskole. Det projekt var meget langt fremme. Grund og tegninger var klar, alle tilladelser var på plads og der var lavet aftaler med håndværkerne. Men inden første spadestik kom den nye skolelov. Dermed bortfaldt den gamle forskel mellem by- og landsby-

skoler. Det betød at den nye skole nødvendigvis skulle være 7-klaset og der skulle laves faglokaler til fysik og husgerning. Det betød igen, at alle kommunens 150 børn skulle samles på en centralskole, ellers ville grundlaget være for lille.

Projekt til en 5-klaset skole ved savværket 1957.

Dermed skulle hele projektet laves om og der skulle findes en ny grund mellem Røgen og Farre. Det tog igen tid, og før byggeriet kom i gang, begyndte man at snakke om kommunalreform. Projektet tog dermed en ny drejning, idet Voldby og Svenstrup også havde brug for nye skoler. Det førte til Kulbjergskolen, som blev skrevet ind i sammenlægningsaftalen. Grunden blev købt i 1965 og byggeriet startede i 1968.

Da far blev ansat i 1954 var skolen som tidligere nævnt stadigvæk to-klaset. Han kom fra den private realskole i Hinnerup og i hans øjne var skolen i Farre vist meget gammeldags. Han fik iværksat en række ting. Der blev indført praktiske fag som sløjd og bogbinding både i skolen og som aftenskole for byens indbyggere. Der blev lavet skolehaver på området vest for skolebygningen, og der blev indkøbt en 16 mm filmfremviser.

Aftenskole i skolestuen 1955. Smed Lemming og Ruth Thomsen fra Røddikgården laver "ben og horn".

Skolehaver vest for skolebygningen i 1955.

Skoleloven af 1958, den blå betænkning var noget af en revolution for folkeskolen. Før den tid havde man skelnet skarpt mellem købstads- og landsbyordning. I en landsbyskole som Farre blev der ikke undervist i sprog eller matematik og det betød, at elever, der ville gå i skole ud over de lovpligtige syv år, skulle skifte til realskolen i Hammel allerede efter 5. klasse.

Egentlig skulle den nye lov træde i kraft i august 1959, i hvert fald de steder, hvor det var muligt; men far fik tilladelse til at overgå til den nye ordning allerede i august 1958. De nye fag medførte flere undervisningstimer. For de tre ældste årgange steg undervisningstiden fra 23 til 32 timer om ugen.

December 1962, 3. klasse har formning i Farre Byskole.

Så meget var der ikke plads til i Farre Byskole; men i vinteren 1957/58 var forsamlingshuset blevet bygget om. Der var blevet opført en ny skænkstue og den gamle var ombygget til garderobe og toiletter. I sommeren 1958 fik man nu tilladelse til at indrette en midlertidig forskole i forsamlingshuset og ansætte en lærerinde. Dermed kunne skolen ændres fra 2- til 3-klaset, og far skiftede titel fra enelærer til førstelærer. Den nye ordning var kun gældende for Farre Byskoles skoledistrikt. I Røgen og Farre Hede fortsatte man i første omgang efter den gamle ordning.

Nyordningen gav en ekstra fordel for de store piger. Den nyansatte lærerinde kunne jo undervise i håndgerning. Det havde frk. Vejling tidligere stået for; men hun skulle jo først have lukket sin trikotagebutik, så det foregik sent om eftermiddagen, hvor store klasse ellers kun gik i skole om formiddagen.

Fra sommerferien 1960 blev den nye ordning så udvidet til at omfatte hele kommunen. Alle 150 børn blev samlet og opdelt i syv klasser. 1. og 2. klasse blev undervist i Røgen Forskole mens de øvrige fem klasser fik hjemsted i Røgen Hovedskole, Farre Hedeskole, Farre Byskole eller Farre Forsamlingshus. Dertil kom gymnastik i de to sale i forsamlingshusene

eller om sommeren på stadion i Farre og naturligvis konfirmandundervisning i Røgen præstegård.

Mads Hansens bus i skolegården ved Farre Byskole omkring 1964. Fra venstre Peder Helbo, Mads Hansen, Aage Helbo.

Det var lidt af et puslespil. Der kunne nemt gå 14 dage med skemalægning i sommerferien og Mads Hansen kørte hver dag tre eller fire gange fra Farre Hede over Farre til Røgen og tilbage igen med sin bus for at flytte børn fra en skole til en anden.

Når skemalægningen var så kompliceret, så skyldtes det også alle specialfagene. Lærer Christensen i Farre Hede var faglærer for biologi og alle de udstoppede dyr stod der. På tilsvarende måde stod tilbehøret til fysik i byskolen, i udhuset ved Røgen Hovedskole var der indrettet sløjdløkkale og symaskinerne til håndgerning stod i Farre Forsamlingshus. Så uanset, hvor klassen ellers hørte til, skulle den flytte efter disse fag, og det skulle passe med bustiderne. Endelig skulle der tages hensyn til gymnastikken. Her var to klasser sammen, f.eks. 6. og 7. klasse, på den måde at pigerne havde gymnastik i Farre Forsamlingshus og drengene i Røgen. Jeg husker flere gange, hvor far troede, at alt var faldet på plads, og så viste det sig, at en enkelt klasse var et forkert sted i en enkelt time eller en af de andre lærere alligevel ikke kunne tage et bestemt fag. Så startede det hele

forfra.

Men når skemaet først var på plads, så fungerede det egentlig overraskende godt. Måske fordi lærere dengang aldrig var syge og fordi en klasse i en snæver vending sagtens kunne cykle fra Røgen til Farre. I hvert fald fungerede ordningen indtil skolen blev nedlagt i 1972.

Farre Byskole umiddelbart efter lukningen i 1972.